

byla-li dána výpověď nebo zrušena nájemní smlouva z důvodů v § 3 zákona ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n., t. j. musí-li se pronajaté stavení z nařízení stavebního úřadu znovu stavěti nebo zbořiti. Tohoto předpokladu tu však není, neboť jde jen o opravu domu, a to jen částečnou opravu, která podle citovaných dopisů obecního úřadu dokonce připouští, by povinná strana zanechala svůj nábytek v jedné z místností v domku najatých. Výpověď z bytu povinné straně byla soudem povolena jen z důvodu § 1 (2) čís. 15 zákona ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n. a může proto jen tento výpovědní důvod pro odklad exekuce vyklizením bytu býti směrodatný. Rekursní soud tudíž neprávem odepřel odklad exekuce vyklizením bytu z důvodu nutné přestavby krovu a slušelo proto dovolacímu rekursu povinné strany vyhověti a usnesení prvního soudu odklad povolující obnoviti.

Čís. 8417.

I v případě, že dítě žádá před sňatkem na rodičích obvěnění pro případ sňatku, se vyžaduje, by oznámilo rodičům zamýšlený sňatek. Oznámení není nahrazeno tím, že se rodiče dověděli za řízení o synově žádosti o doplnění výbavy o jeho úmyslu se oženiti.

(Rozh. ze dne 27. října 1928, R II 281/28.)

Návrhu syna, by mu matka doplnila výbavu, o b a n i ž š í s o u d y vyhověly. N e j v y š š í s o u d zamítl návrh pro tentokráte.

D ů v o d y:

Oba nižší soudy uznaly žádost Jana M-a, by mu jeho matka doplnila výbavu, důvodem za oprávněnou. Dovolací stížnost Marie M-ové jest tedy, pokud popírá povinnost, dáti synovi výbavu, vůbec, mimořádnou stížností dovolací, přípustnou jest za předpokladů § 16 nesp. říz. Nelze jí upříti oprávněnost. Podle § 1222 obč. zák. jsou rodiče sprostěni dotační povinnosti tehdy, — a to bezpodmínečně —, když dítě uzavřelo sňatek bez jejich vědomí. Jen v tom případě, byl-li sňatek uzavřen s jejich vědomím, ale proti jejich vůli, může souhlas rodičů býti nahrazen výrokem soudu. Tento výklad § 1222 obč. zák. schválil Nejvyšší soud již v rozhodnutí sb. n. s. čís. 3815, uváživ, že vyplývá z příkazu úcty, kterou jsou děti rodičům povinovány a také z okolnosti, že sňatek dítěte jest z hlediska rodinných vztahů něčím tak důležitým, že zákon takto nepřímou nařizuje, by děti svůj sňatek rodičům napřed oznámily. Nejvyšší soud nepřisvědčil názoru tehdejšího stěžovatele, že sňatek, uzavřený bez vědomí rodičů, zbavuje je dotační povinnosti jen tenkrát, když mají důvodnou příčinu, by sňatek ani dodatečně neschválili, poněvadž tento názor odporuje jednak zákonu, jednak úvaze, že by při takovém výkladu zákona slova »bez vědomí« byla v zákoně

zcela zbytečná, neboť šlo by v tomto případě za všech okolností jen o to, zda bude soud neschválení sňatku rodiči považovati důvodným či nedůvodným. Z toho plyne, že dítě i před sňatkem může na rodičích žádati obvěnění pro případ sňatku jen, když rodičům oznámilo zamýšlený sňatek. Jen když dítě takto učinilo zadost povinností úcty k rodičům a když rodiče pak přece a to bez podstatných důvodů odepírají souhlas k sňatku, zasluhuje dítě ochrany soudu a může se jí dovolávat. Podobně vyslovil se Nejvyšší soud i v rozhodnutích čís. 1495 a 4675 sb. n. s. Navrhovatel ani netvrdí, že před podáním návrhu přednesl své matce, že se zamýšlí oženiti. Že se o úmyslu synově, se oženiti, dověděla za řízení o jeho nynějším návrhu — že se to dověděla jinak, ze spisů nevychází — nenahrazuje oznámení, vyhovující povinné úctě navrhovatele k matce, jaké má na mysli § 1222 obč. zák. Dokud však navrhovatel sám nesplní označeným způsobem svou dětskou povinnost k matce, dotud nemůže podle § 1222 obč. zák. žádati, by ona splnila svou povinnost k němu a dala mu výbavu. Dotud není ani soud oprávněn zkoumati, zda matka odepírá právem či neprávem souhlas ke sňatku. Neboť dokud jí navrhovatel neoznámil, že se míní oženiti, neměla matka příčiny, by projevila souhlas nebo nesouhlas. Návrh jest tudíž předčasný. Usnesení nižších soudů, jež mu přes to vyhověla, odporují zřejmě zákonu. Bylo proto matčině dovolací stížnosti vyhověti a návrh pro tentokráte zamítnouti.

Čís. 8418.

Odklad exekuce.

Odkladu exekuce na základě konečného usnesení ve sporu z rušené držby, nemůže se domáhati dlužník proto, že podal vlastnickou žalobu.

(Rozh. ze dne 27. října 1928, R II 323/28.)

Na základě konečného usnesení ve sporu z rušené držby byla vedena exekuce vnuceným odstraněním kamenů a úpravou pozemku a hranic. Dlužník navrhl odklad exekuce z důvodu, že podal vlastnickou žalobu. Soud první stolice odklad exekuce povolil, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Odklad exekuce lze dovoditi jen z důvodů vypočtených výčetno v exekučním řádu. V projednávaném případě jest exekučním titulem konečné usnesení podle žaloby pro rušenou držbu. Žaloba taková směřuje již podle své povahy k tomu, by byl chráněn poslední faktický stav, konečným usnesením a exekucí má podle účelu řízení býti docíleno, by se žalující strana co nejrychleji opět dostala v držbu sporné části pozemku. Tím, že povinný po pravoplatném rozhodnutí o této žalobě podal vlastnickou žalobu, není odůvodněn odklad výkonu nálezu o rušené držbě, nemá-li řízení o rušení držby pozbytí svého účelu. Jeho účelem jest, zjistiti a uskutečniti stav prozatimní, dokud nebude petitorním sporem zjištěno silnější právo od-